

Kinder Torah®

Parashas Haazinu

Yesterday Was Yom Kippur

“You shall rejoice on your festival (Succos)” (Devarim 16:14). “You will be completely joyous” (Devarim 16:15). Rashi explains that Hashem assures us that we will be completely happy on Succos. In our prayers of the day, we refer to Succos as *z'man simchaseinu* (the time of our happiness). The Rambam writes (Hilchos Lulav 8:12,14) that we have a mitzvah to be happy on all of the holidays. However, on Succos there is an extra measure of happiness. We see over and over again that Succos is a time of great happiness. Why are we so happy on Succos?

Ever since Rosh Chodesh Elul, we have been intensely working on correcting our sins by doing *teshuva* (repentance). The culmination was Yom Kippur, a day of tearful fasting and prayer to Hashem to wipe our slates clean and forgive us of all of our sins. How we cried, how we pounded our hearts, how we regretted every wrong thing that we had ever done. And then ... the shofar blast. We are forgiven. Hashem is so kind. He cleanses our souls and we can begin anew. What a great feeling.

The Sefer Lekach Tov, quotes several drashas from our Gedolim which center on the same point. Who is truly happy? One who is free of sin. The most intense happiness in the times of the Beis HaMikdash occurred during the Simchas Beis HaShoeva celebrations during the holiday of Succos. The Rabbis used to dance and sing, “Fortunate is the one who does not sin. And one who sins, let him return and be forgiven” (Sukkah 53a).

Kinderlach . . . This is something that we can take with us throughout the year. Keep in mind that intense feeling of happiness that you had after Yom Kippur, knowing that your sins were forgiven. We all want to avoid having so many sins, so that our teshuva process will be easier. Keep one thing in mind, kinderlach. Yesterday was Yom Kippur. If we treat every day like the day after Yom Kippur, then we will surely be happier and less likely to sin.

Privilege and Responsibility

“Parashas Haazinu is such a beautiful parasha, Abba.”
 “I agree, Chaim.”
 “The words are so poetic. The drashas on those words are so inspiring. I have just one question, Abba. What is the theme of the parasha? What is this beautiful poem all about?”
 “Rabbeinu Bechaye answers your question in his introduction to the parasha, Chaim. Moshe Rabbeinu is condensing all of world history for Klal Yisrael. He begins with creation, ‘Remember the days of old...when The Supreme One gave the nations their inheritance (Devarim 32:7-8). For Hashem’s portion is His people [From all of them, He chose only Klal

Yisrael to be His] (32:9). He found them in a desert land...protected them like the pupil of His eye [He took us through the desert, performing miraculous acts of kindness for forty years] (32:10). Yeshurun became fat and kicked [we got accustomed to the easy life and forgot about Who was providing for us. We rebelled and angered Him] (32:15). They sacrificed to demons without power (32:17).’ We left His service and worshipped other gods. Therefore, we were judged more harshly than any other nation. When the son of the King misbehaves, he shames the Crown and must be disciplined accordingly. We were sent into *golus* (exile) and forced to serve our enemies.

“Why were we not destroyed completely? In order that the nations would not think that their strength destroyed us. Yet they persecuted us mercilessly. In the end of days they will all be judged and pay for their cruelty, as the verse states, ‘Mine is vengeance and retribution...for the day of their catastrophe is near...’ (32:35-36). At that time Hashem will recall His Mercy, and He will once again call us His Nation and His Servants.”
 “What a fascinating explanation, Abba. I

now understand that we are a very privileged people. Hashem chose us, Hashem loves us, and Hashem does kind deeds for us every moment of every day. However, this privilege carries with it a responsibility. We must express our appreciation by doing His Will. We must serve Him.”

“Chaim, I could not have said it better myself.”

“Abba, is there one particular aspect of *Avodas Hashem* (Serving Hashem) that the poem focuses upon?”

“As a matter of fact, Chaim, the Ha’amek Davar addresses your point when he explains the verse, ‘When I call out the Name of Hashem, ascribe greatness to our G-d’ (Devarim 32:3). Hashem rules over Klal Yisrael with *hashgacha pratis* (personal supervision). He will move heaven and earth for our sake, if we merit it. When we call out to Him, He shows His greatness by revealing His *hashgacha pratis* and directing Heaven and earth to shower us with blessing. It all begins with us – calling out His Name.”

“Amazing, Abba. How do we do that?”

“The Torah Temima lists several *drashas* from the Gemora, which are the basis for practical *halachos* in calling out Hashem’s Name. We ‘call out His Name’ by blessing Him before learning Torah. When we answer, ‘*Borchu*’ in the morning and evening prayers, we bring greatness to Him. When we answer, ‘*Yehey shmey rabba mivorach li’olam u’lolmei omayal*’ in the Kaddish prayer, we bring distinction to the Almighty. Answering, ‘*baruch Hu u’varuch Shemo*’ is another way of bringing Him glory. Of course we all know that merely saying the words is the very minimum. The words need to pierce our hearts and minds with awesome thoughts of Hashem’s greatness.”

“Wonderful, Abba. I am so inspired! I am going to show the world Hashem’s greatness!”
 “Fantastic Chaim! I am so proud of you. *Be’hatzlacha rabba* (may you have great success!)”

Kinderlach . . . Parashas Haazinu teaches us so many yeshodos (principles) in Avodas Hashem. We are His Chosen People, and He loves us more than we can ever know. That privilege carries with it the responsibility of being “A kingdom of Kohanim and a holy nation (Shemos 19:6).” A basic and exalted way to serve The Almighty is to bring greatness to His Holy Name. Our prayers contain many opportunities to call out to Him. Therefore, kinderlach, call out to Hashem! Keep Him in your hearts and minds at all times. Demonstrate His Greatness, and the greatness of Klal Yisrael – His Holy Nation.

הגדרת לבנר

פרשת האזינו

עוד דרך לפאר את שמו. כמובן, אנו יודעים שהוצאת מילים אלה מפינו היא החלק הקטן בסיפור – על מילים אלו לחדור לליבותינו ולמוחנו, ועלינו לחוש את גדלות ה'." "אבא – כעת אני מרגיש רצון ללכת ולהראות לכל העולם את גדלות ה'!" "מצויין, חיים! אני גאה בך. בהצלחה רבה!"

ילדים יקרים...

פרשת האזינו מלמדת אותנו יסודות רבים בעבודת ה'. אנו עמו הנבחר, והוא אוהב אותנו יותר ממה שאנו יכולים לתאר לעצמנו. אך עם זכות זו באה גם חובה – של היותנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות י"ט, ו'). הדרך הבסיסית והנעלה ביותר לעבוד את ה' היא לגדל את שמו הקדוש. בתפילה יש רבה הודמויות לקראו בשמו ולגדלו. ולפיכך, ילדים יקרים, קראו לה! הכניסו אותו ללבכם ולמחשבותיכם בכל עת. הראו את גדולתו ואת גדולת עם ישראל – עם קדוש.

אתמול היה יום כפור

"ושמחת בחגך (סוכות)" (דברים ט"ז, י"ד). "והיית אך שמח" (דברים ט"ז, ט"ו). מסביר רש"י שזו לשון הבטחה, ה' מבטיח לנו שנהיה שמחים בסוכות. בתפילות היום אנו קוראים לסוכות זמן שמחתנו. הרמב"ם כותב (הלכות לולב ח' י"ב, י"ד) שיש לנו מצוה לשמוח בכל החגים, אולם בסוכות יש שמחה גדולה עוד יותר. אנו רואים שוב ושוב שסוכות הוא זמן של שמחה גדולה. מדוע אנו שמחים כל כך בסוכות?

מאז ראש חודש אלול אנו עובדים חזק לתקן את חטאינו על ידי חזרה בתשובה. השיא היה יום כפור, יום של צום ותפילה בדמעות לה', שיסלח לנו על כל חטאינו ויזכה אותנו להתחיל דף חדש. כמה בכינו, כמה הכינו על לבנו, כמה הצטערנו על כל דבר לא טוב שאי פעם עשינו. ואז... תקיעת שופר. הכל נסלח לנו. ה' כל כך טוב אלינו. הוא מנקה את נשמותינו כדי שנוכל להתחיל מחדש. איזו הרגשה נפלאה.

הספר "לקח טוב", מצטט מספר דרשות מגדולי ישראל המדברות על ענין זה. מיהו השמח באמת? זה החפשי מכל חטא. השמחה הגדולה ביותר בזמן בית המקדש היתה שמחת בית השואבה בחג הסוכות. הרבנים נהגו לרקוד ולשיר "אשרי מי שלא חטא, ומי שחטא ישוב וימחול לו" (סוכה נ"ג ע"א).

ילדים יקרים...

זה משהו שצריך ללוות אותנו כל השנה. זכרו את הרגשת השמחה העצומה שמלאה אותנו אחרי יום כפור וסוכות, כשכל עוונותינו נמחלו לנו. כולנו רוצים שלא יהיו לנו הרבה חטאים כדי שתהליך התשובה שלנו יהיה קל יותר. זכרו דבר אחד, ילדים יקרים. אתמול היה יום כפור. אם נתייחס לכל יום כאילו הוא היום שאחרי יום כפור, ודאי נהיה שמחים יותר ויהיה לנו סכני טוב יותר לא לחטוא.

זכות וחובה

"פרשת האזינו היא פרשה כה יפה, אבא." "אני מסכים איתך, חיים."

"השירה פשוט יפהפיה, והדרשות עליה נושאות מסרים מחזקים מאוד. אבל יש לי שאלה, אבא. מה התוכן של הפרשה? במה עוסקת השירה הארוכה הזאת?"

"רבינו בחיי עונה על שאלתך בהקדמה שלו לפרשה. משה רבינו בא כאן לסקור את כל תולדות העולם עבור עם ישראל. הוא פותח בבריאה: 'זכור ימות העולם... בהנחל עליון גויים [כאשר נתן ה' לעמים את נחלותיהם]' (דברים כ"ב, ז' ח'). 'כי חלק ה' עמו [ה' בחר את עם ישראל מכל האומות להיות חלקו]' (ל"ב, ט'). 'מצאהו בארץ מדבר... יצרנהו כאישון עינו [ה' לקח אותנו דרך המדבר, ושמר עלינו שם בנסים במשך ארבעים שנה]' (ל"ב, י'). 'וישמך ישורון ויבעט [התרגלנו לחיים הקלים ושכחנו מי מעניק לנו חיים אלה. מרדנו והכעסנו אותו]' (ל"ב, ט"ו). 'יזבחו לשדים לא אלוה [זבחנו לשדים שאין להם כוח]' (ל"ב, י"ז). הפסקנו לעבוד את ה', ובמקום זה עבדנו אלילים. ולפיכך, נשפטנו משפט קשה יותר מאשר עמים אחרים. כאשר בן המלך אינו מתנהג כיאות, הוא מבייש את כתר המלוכה, ולכן יש להענישו בהתאם. נשלחנו לגלות, והוכרחנו לעבוד את אויבנו.

"מדוע לא השמיד ה' אותנו כליול? כדי שהעמים לא יחשבו שהם השמידו אותנו בכוחם שלהם. ובכל זאת, הם רדפו אותנו ללא

רחם. ובאחרית הימים גם הם ייקראו לדין ויצטרכו לשלם על אכזריותם, כפי שאומר הפסוק 'לי נקם ושלם... כי קרוב יום אידם [אסונם]...' (ל"ב, ל"ה-ל"ו). אז יתעוררו רחמיו של הקב"ה, ושוב ניקרא עמו ועבדיו."

"הדברים ממש מושכים את הלב, אבא. כעת אני מבין שאנו עם בעל זכויות רבות. ה' בחר בנו, ה' אוהב אותנו, וה' עושה עימנו חסדים יום יום ושעה שעה. אך עם הזכות כרוכה גם חובה. עלינו לבטא את הערכתנו ע"י עשיית רצונו. עלינו לעבוד אותו."

"סיכמת את הדברים בתמציתיות רבה, חיים."

"אבל אבא, האם יש נושא מסוים בעבודת ה' שבו מתרכזת השירה?"

"האמת היא, חיים, שבעל 'העמק דבר' מתייחס לנקודה שלך בפירושו לפסוק 'כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלוקינו' (דברים ל"ב, ג'). ה' משגיח על עם ישראל בהשגחה פרטית. הוא יעשה הכל למעננו, אם נזכה לכך. כאשר אנו קוראים אליו, הוא מראה את גדולתו כאשר הוא מגלה את ההשגחה הפרטית שלנו, ומכוון את הדברים כדי שנוזכר לכל טוב. אך הכל מתחיל מאיתנו – עלינו לקרוא בשמו."

"וכיצד עלינו לעשות זאת, אבא?"

"בעל 'תורה תמימה' מביא כמה דרשות מן הגמרא, שהן הבסיס להלכות המעשיות הנוגעות לקריאה בשם ה'. אנו 'קוראים בשם ה' כאשר אנחנו אומרים את ברכת התורה לפני לימודה. כאשר אנו עונים 'ברכו' בתפילת שחרית ובתפילת ערבית, אנו מגדלים שמו. כאשר אנו עונים בקדיש 'הא שמא רבא מברך לעולם ולעולמי לעלמיא', אנו מייחדים שמו. והקריאה 'ברוך הוא וברוך שמו' היא